

af ham. Jeg har hørt det ærede Medlem anvende dette „Pletterede“ paa Royalistier. Det ærede Medlem har her og andre Stæder meget træffende skildret os det, han kalder den pletterede Royalisme, jeg mener just ikke i denne Samling. Den Royalisme, som det ærede Medlem har skildret i denne Samling, var ikke pletteret, den var saa ægte, at det ærede Medlem for Horsens (Hajer) er blevet borte under Trykket af Durabiliteten. Men jeg tror, at det hører til det ærede Medlems Specialitet overhovedet at anvende „det Pletterede“ paa mange Ting. Det er noget, jeg er overbevist om vil vække og er stiftet til at vække et almindeligt Indtryk af, at det ærede Medlem er ægte helt igjennem. Naar det ærede Medlem fra Leire kom til at tale om den gamle Politik, svarede han ikke for sig selv, men for det ærede Medlem for Stege. Jeg har aldrig antaget, at det ærede Medlems elskverdige Ytringer vare Andet end det, de vare. Efter at jeg nu har hørt, at de kun vare saa meget værd som de af ham omtalte gamle Buxer, kan jeg gjerne kvittere Sagen for det ærede Medlem; men overfor det ærede Medlem for Stege forholder det sig noget anderledes. Jeg vil ikke raade det ærede Medlem for Leire til ubetinget at gaa i Kaution for det ærede Medlem for Stege, thi han mener noget Andet end det, som det ærede Medlem for Leire mener. Derfom det ærede Medlem for Leire ikke mener noget Andet med adskillige Ting, hvori han følger det ærede Medlem for Stege, kan det dog nok være, at det ærede Medlem for Stege, som viser Bei, har en anden Tanke. Det ærede Medlem for Stege er maaffte ikke i alle Ting saa godmodig som det ærede Medlem for Leire. — Det ærede Medlem for Leire siger, at jeg har en saa fjern politisk Livsanskuelse, at han tror, at han kan faae megen Gavn af mig i den Henseende som Modsetning til ham. Jeg vil sige, at det undrer mig, at han aldrig siger mig, hvad der er min Livsanskuelse. Det kunde jeg nok have Lyst til at vide for deraf at slutte, om det ærede Medlem virkelig forstod noget af min Politik. Jeg tror, det forholder sig saaledes, at den Fjernhed, der er tilstede mellem det ærede Medlem og mig, ikke er større end den Fjernhed, der er tilstede mellem det ærede Medlem for $1\frac{1}{2}$ Nar siden og det ærede Medlem nu. Den Politik, jeg nu staar paa, er den Politik, det ærede Medlem tidligere har forsvaret her i Salen, og den, som han stadig anbefalede med stor Kraft og Energi. Derfom der er fjern Politik, forekommer det mig at være et Vidnesbyrd om, hvor langt det ærede Medlem er fækket agterud. At det ærede Medlem kom tilbage til den 7de og 8de November, undrer mig noget, efter at jeg har oplyst ham om, hvorledes det hænger sammen. Det ærede Medlems Argument er det, at Folkethinget, derfom det den 7de November havde forkastet den af Ministeriet forelagte Finantslov, ikke den 8de November kunde

have vedtaget den midlertidige Finantslov, thi saa vilde det have gjort Noget, som var det Modsatte af, hvad det da havde gjort den 7de November. Men det er aldeles urigtigt, naar det ærede Medlem tror, at det, der var Tale om den 7de November, var overhovedet at negte Bevillinger; der var aldeles ikke Tale om Sligt. Den 7de November var der Tale om at negte en Finantslov, som indeholdt en provisorisk Finantslov, det er noget ganske Andet end overhovedet at negte en Bevilling. Der var Tale om at negte Provisoriet for sig eller at negte Provisoriet i Finantsloven, saaledes som denne var forelagt. Men det at negte Finantsloven, hvori Provisoriet var indeholdt, det er noget Andet end overhovedet at negte enhver Bevilling. Og desuden, hvorledes vilde det ærede Medlem for Leire kunne bringe os til at tro paa, at det er aldeles umuligt den ene Dag at gjøre det Modsatte af, hvad man har gjort den anden; det er det ærede Medlem for Leire ikke det rette Medlem til just at overbevise os om. Det er efter min Erfaring og særlig efter den Erfaring, jeg har om det ærede Medlem for Leire, saa, at jeg mange Gange har set det ærede Medlem baade sige og gjøre det Modsatte af, hvad han tidligere har sagt og gjort; det er Noget, som jeg tror, vi Alle sammen kunne bevidne. Det ærede Medlem siger, at derfom vi havde Tro paa vor Sag, vilde vi have gjort noget helt Andet; derfom vi havde Troen paa, at Folket stod paa den Side, vi staa paa, vilde vi have negtet Finantsloven og være komne til Folket og ikke have baaret os ad, som vi gjorde. Det forholder sig noget anderledes med denne Sag. Da vi stode 70 i dette Thing for en fælles Sag, da stode vi paa en anden Maade end den Gang, da vi vare nogle og tyve (Holstein: Nei!) Det ærede Medlem siger: Nei; men nu skal jeg forklare det; saa ringe have vi aldrig anset de 40—50 Medlemmer i denne Sal, der forlode vor Sag, for at være, at de ikke skulde kunne bringe Forstyrrelse og Uvrol omkring i Befolkningen. (Udbrydelse af Holstein.) Det ærede Medlem er saa besteden, at han tror, at han ikke kan trække Befolkningen saaledes omkring; jeg er bange for, at det ærede Medlem til en vis Grad har Talent for at trække Befolkningen omkring. Det er en altfor stor Beskedenhed af det ærede Medlem at sige, at han ikke kan noget i den Retning. Efter at jeg har været sammen med det ærede Medlem i forskellige Forsamlinger, hvor Folket var med, og har hørt det ærede Medlem der, vil jeg ikke underkrive det, at det ærede Medlem ikke skulde have Talent i den Retning; det ærede Medlem er ikke en saa ringe Agitator, som han selv siger. Naar Stillingen altsaa er den, at et Parti, der tidligere var 70, pludselig staaer som 30, efter at 40 ere gaaede en anden Bei, kan man ikke forlange og vente, at det Parti, skulde sige: Nu ere vi sikke paa, at de 40 intet